Eylül 1980 ; Sayı:19

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK İÇİN SİLAHLI MÜCADELE YOLUNDA İLERİ !

İşçiler, yoksul emekçiler, yoldaşlar;

Zor günler yaşıyoruz. Bunu uzun uzun anlatmaya gerek yok. Çektiğimiz acıları, belimizi büken sömürüyü; hergün onlarca şehit düşen sınıf kardeşlerimizin ve boş elimize bakan aç çocuklarımızın hüzünlü ifadelerinin bildiği kimsesini dile getirmeye zaten kelimeler yetmiyor. Bunları içimizde yaşıyoruz ve biliyoruz.

Ama durumu bilmek ve anlatmak çözüm değildir. Çözüm, bu durumu ortaya çıkartan nedenleri kavramak ve buna göre ne yapılması gerektiğini bilmekte yatar.

Hakim sınıfların açmazı derinleşiyor!

Komprador burjuvaların ve toprak ağalarının bu zulüm ve kan emicilik düzeni, kapıldığı girdapın içinde daha hızla batıyor. Demirel'in, Turgut Özal'ın ve efendileri emperyalistlerin "kurtulduk, kurtuluyoruz" çığlıkları büyük bir yalan! Taşıma suyla döndürmeye çalıştıkları değirmen taşları durmak üzere. Diyorlar ki; "enflasyonu durdurduk; ilk defa bazı malların fiyatları düşüyor." Onların bu iddiaları ancak görünüşte ve geçici olarak doğrudur.

Demirel hükümeti işbaşına geldiğinde gerçekten "cesur" davrandı. Öyle bir zam ve devalüasyon yaptı ki; bir-birbuçuk yılın enflasyonunu ilk bir kaç aya sığdırdı. Buna karşılıkta emekçilerin gelirlerinin yükselmesini engelledi.

Fiyatlar öyle arttı ki; yoksul halkın artık bir çok maddeyi tüketmesi imkansız hale geldi. Böylece sahte bir "bolluk" ortaya çıktı. Yani yoklukların ortadan kalkmasının esas sebebi; yok olan maddelerin piyasaya daha bol olarak verilmesi değildir; esas sebeb mal yokluğunu yaratan halkın talebinin ortadan kaldırılmasıdır.

İşte bunların sözde enflasyonun hızını kesmelerinin sihir ve kerameti budur: emekçileri açlığa terketmek! Bir yılın enflasyonunu bir kaç aya sığdırıp sonraki aylarda "bak enflasyonun hızını kestik" demek!

Fakat bu durum geçicidir. Çünkü üretim artmıyor, tersine fiili olarak azalıyor. Bir yandan yeni şirketler kuruluyor, tesisler ve işletmeler açılıyor; ama buna rağmen üretim artacağına azalıyor. Peki bunun kerameti nerededir.

Çünkü emperyalist efendilerinden aldıkları borçları, eski borçların taksit ve faizleri tesisleri almaya yatırıyorlar. Ya da tefeciliği güçlendiriyorlar. Ya da baskı araçları olan devlet aygıtlarını güçlendirmeye kullanıyorlar. Değirmene gelen taşıma su, yarı-sömürge ekonominin sermaye birikimi, hammadde üretimi ve bunları sağlayacak olan ağır sanayi (üretim araçlarını üreten sanayi) gibi temel darboğazlarını çözmüyor. Çözemez, çünkü parayı verenlerin bu düğümün çözülmesinden hayati çıkarları vardır. Emperyalist sömürü çarkı böyle işler.

Şişirme bolluğun ve açlık pahasına sağlanan fiyat artışlarındaki yavaşlamanın daha bugünden kayalara oturduğu ortadadır. Devlet derphaneleri Temmuz ayında yeniden tam vardiya çalışmaya başladılar; bir ayda tam 80 milyar TL karşılıksız para basmak zorunda kaldılar. Faşist devlet sözde para istikrarını sürdürebilmek için 80 binin üstünde işçiyi kapsayan grevleri erteledi. 60 binin üstünde işçi ise, işveren masasında süründürülmektedir. Hakim sınıfların ekonomik açmazında en ufak bir istikrar işareti yoktur.

Siyasi açmazları ise her zamankinden daha derin. Emekçi halkın kanını emebilmek için uyguladıkları baskı öylesine aleni ve azgın ki; bu düzenin bütün kurumları emekçilerin gözünde teşhir olmuş vaziyettedir. Hakim sınıfların, halkı yönetebilmek için faşizmi daha da azgınlaştırmaktan başka çareleri yoktur.

Zor durumda kalan hakim sınıfların kendi iç çekişmeleri ve parçalanmışlıkları da buna paralel olarak artıyor. Onların dalaşmaları, sözden fiiliyata kadar uzanıyor.

Erken seçim: Yeni bir sahtekarlık !

Hakim sınıfların çeşitli kliklerinin arasındaki dalaşma o kadar sert ki; ihtiyacını duydukları yeni faşist kanunları meclislerinden çıkartamıyorlar. Tabi ki, onlar bu kanunların gerekli olup olmadığı üzerinde dalaşmıyorlar. Onların bu konuda birlik oldukları herkesin bildiği bir gerçektir. Bugün gündemdeki "olağanüstü hal", Devlet Güvenlik Mahkemeleriyle aynı şey olan "İhtisas Mahkemeleri", vb. kanunlar bizzat CHP tarafından hazırlanmıştı. Onların dalaşması, gittikçe daralan börekteki paylarını korumak dalaşıdır. Onların dalaşı her birinin göbekten bağlı olduğu değişik emperyalist efendilerinin ülkemiz ve Orta-Doğu üzerin

larınki bir baydut kavgasıdır.

Onlar şimdi bu dalaşmalarını bir erken se - çim sahtekarlığıyla sürdürüyorlar. Bunların at tığı "erken seçim" sloganı niçin sahtekarlık - tır?

Çünkü herşeyden önce seçimlerin biz emekçi- ler açısından getirebileceği yeni bir şey yok- tur. Faşist devlet ayakta durduktan sonra,onun düzeni şu ya da bu faşist kliğin elinde olduk- tan sonra bizim açımızdan değişen ne olabilir.

İkincisi, seçim hakim sınıflar arasındaki dalaşmayı bile çözebilecek bir şey değil. Her- şeyden önce halkın böyle bir seçime katılma is teği son derece düşük olacaktır; ne AP ne de CHP net bir çoğunluk sağlayamayacaktır.

Üçüncüsü, hakim sınıf partileri seçimi iste yip istememe konusunda da dalaşmaktadırlar. Se çime katılmayacak oyların kendisinden gideceği ni ve devlet çarkının en önemli mevzilerine,su başlarına yerleşen AP ve MHP nin bu avantajla- rını sandık başında kullanacağını düşünen CHP erken seçim istemiyor. Keza MSP de. AP ve MHP ise istiyor. Onlar şimdi yapılacak bir seçim - dan daha güçleneceklerini düşünüyorlar. AP aynı zamanda şişirdiği ekonominin artık daha bü- yük bir çöküntü eşiğine geldiğinin bilincinde- dir.Dolayısıyla bunun yanısıra hem ekonomik a- landa hem de siyasi alanda daha rahat hareket edebileceklerini, halka daha azgınca saldırabi leceklerini düşünüyorlar. Erken seçim kararı CHP ve MSP tarafından engellense bile, bunun onları teşhir etmeye yarayacağını düşünüyorlar.

Bu durumda erken seçim ölü doğmuş bir çocuk tur.

Erken seçim yapılamazsa ne olur? Hakim sı - nıflar, halka daha azgınca saldırmanın bir yo- lunu, bir formülünü bulmak zorundadırlar. Bu bir askeri darbe olabilir; bir hükümet modeli olabilir; gündemdeki yeni faşist kanunların ça karılmasıyla güçlendirilmiş bir sıkıyönetim ya da sivil sıkıyönetim olabilir. Ama birşey apa- çık ortadadır. Onlar aralarındaki dalaşmayı ge çici bir formülle aşmak ve halkın artık silahlı biçimlere bürünen direnişini bastırmak zo - rundadırlar.

Hakim sınıfların bastırma planı:

Onlar kendi deyimleriyle "enerji"yle başede bilmek için önce büyük şehirlerde düzeni sağla yacaklarını söylüyorlar. Ardından da doğunun kırlık alanlarına yöneleceklerini gizlemiyor - lar.

Bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal yapıya sahip bir ülkede şehirler emperyalizmin deste- ğindeki kompradorların ve toprak ağalarının ka lesidir. Fakat şimdi onların kalelerinin içi karışık. İşçiler grev yapıyor; yoksul emekçi - ler mahalle mahalle,sokak sokak faşist baskıya karşı direniyor. Halk huzursuz. .

Onlar aslında doğunun kırlık alanlarına yö- nelmek istiyorlar. Ama ondan önce kendi kalele rinin içini temizlemeleri; halkın çeşitli bi - çimlerdeki direnişini bastırmaları lazım.

Halkın direnişinin durumu

Yoksul halkımızın direnişi, kendiliğinden yükseliyor. Kendiliğindenciliği, onun örgütlü, birbirleriyle uyumlu ve gerçekten devrimci bir önderlik altında olmamasıdır. Bugün kitlelerin mücadelesi sık sık silahlı biçime bürünmek zo- runda kalıyor. Faşizmin saldırısı; özellikle de kitle katliamına yönelen saldırıları karşı- sında halkımızın kendisini silahlı olarak sa- vunmaktan başka bir çaresi yoktur. İşçiler,köy lüler, yoksul emekçiler bu gerçeği hergün daha iyi görüyorlar, pratiklerinde yaşıyorlar.

Kitlelerin kendiliğinden hareketinin esas karakteri bugün için anti-faşist temeldedir ve kendini savunma biçimindedir. Bu kendini savun ma kitlesel nitelikte olduğu gibi, çoğu zaman- da faşist saldırganlara yönelen, onları yıpra- tan devrimci bireysel şiddet biçimini de almak tadır. Partimiz TKP/ML bir yandan kitlelerin savunmasını örgütlemeye çalışırken, bir yandan da "en iyi savunma taarruzdur" kuralını uygula maya koymaktadır.

Emekçiler kendilerini silahla savunmak zo - rundadır!

Özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin en ön saflarında yürüyen Partimizin işçilere, köylü- lere, tüm emekçilere çağrısı budur. Kendimizi savunmak için örgütlenmek, ama silahlı olarak örgütlenmek zorundayız. Silahlı mücadele, dizi- len ve iliklerine kadar sömürülen halkımızın tek kurtuluş yoludur. Partimizin gösterdiği yolda yürütülecek olan silahlı mücadele bizle- ri emperyalizmden ve onun uşakları komprador p patronların ve ağaların bu zulüm düzeninden kurtaracaktır.

Bugünün somut ihtiyacı nedir? Emekçi halkın kendisini silahlı temelde savunması! İster bü- yük kentlerin fabrikalarında, grev yerlerinde olsun, ister faşist baskının ve kitle katliamı tehditi altındaki yoksul emekçi mahalleleri ol sun, isterse de ağa baskısının devletin beyaz terörüyle birleştiği köylerimizde olsun...kend- imizi silahlı savunma için hazırlamalı ve ör- gütlenmeliyiz.

Kentlerde bugün en önemli ve güç sorun kit- lenin silahlı savunmasının örgütlenmesidir. Bu nun yolu nedir?

Partimiz tüm işçilere, yoksul emekçile .,a- nalara ve bacılara şu çağrıyı yapmaktadır:Grev yerlerinde, direnişlerin olduğu her yerde ve faşizmin silahlı saldırısına maruz mahalle ve sokaklarda SAVUNMA KOMİTELERİ örgütleyelim! U- nutmayalım ki; bizi savunacak olan hakim sınıf ların ordusu, polisi değildir; elimize savunma için oy pusulası ve çiçek verenler değildir;bi zi savunacak olan kendimiz, silahlarımızdan başka bir şey olamaz.

Savunma komitesi nedir? Savunma komitesi,a- ramızda en güvendiğimiz kişilerin, mahallemiz- de, işyerimizde silahlı savunmayı yönetmek ve yürütmek için bilfiil bir araya gelmeleridir. Bu komiteler geçicidir, sürekli bir silahlı ör güt biçimi olarak düşünülemez,böyle bir hayale kapılmayalım. Ama bu örgütler, tam da günün ih tiyaçlarına cevap vermektedirler. Bu komiteler silahlı nöbeti, silahlanmak için para toplamay- ı, değişik türdeki maddi yardımı, barikatla - rın nerede ve nasıl kurulacağı, vb. bir dizi görevle yüklüdür. Bu komiteler emekçileri aske ri olarak eğitmeye de yardım etmelidirler. Bu komiteler başta Partimize ve Ordumuz olmak ü- zere devrimcilere faşist elebaşlarını tespit

olmadığı, istihbarat toplamada, vb. yardım etmeli dirler. Bu komiteler mahallede, işyerinde savunmada aktif yer almak isteyen herkesin yardımından yararlanmayı bilmelidir. Hiçbir imkan ufak ve önemsiz görüldüğü için geri çevrilmemelidir. "Güç" dediğimiz şey, halkın ufak imkanlarının birikmesinden oluşur!

Bu savunma komiteleri, tüm devrimcileri ve demokratları da içine almalıdır. Artık kendisine devrimci diyen örgütlerin tekke kavgalarını bir yana bırakmalarının ve eğer samimi bir şekilde devrim için mücadele etmek istiyorlarsa ilkeli bir şekilde eylemde birlik etmelerinin zamanıdır. Partimizin eylem birliği için temel ilkesi şu olagelmiştir: "eylemde birlik, söz söylemede serbestlik" ve eşit sorumluluk, eşit hak. Tüm devrimci örgütler, en azından yerel çapta, silahlı savunmamız için bu ilke temelinde bir araya gelmeli; güçlerini birleştirmelidirler. Bunu yapmaya yanaşmayanın samimi bir devrimci olduğundan şüphe etmek gerekir.

Bu nedenle Partimizin tüm devrimci örgütlere ve tek tek devrimcilere çağrısı şudur: DEVRİMCİ EYLEM BİRLİĞİNİN ÖNÜNDEKİ ENGELLERİ YIKALIM!

Kentlerde kendimizi bu temelde savunma için örgütlenirken, kırsal alanda Gerilla Savaşı için hazırlanmak ve örgütlenmemizi hızlandırmak zorundayız. Köylük bölgeler genel olarak bizim, devrimin kalesidir. Özellikle Partimizin gerilla faaliyet bölgesi olarak saptadığı, devrimci bir kitle tabanına, askeri harekete elverişli araziye ve kendi kendine yeterli beslenme kaynaklarına sahip köylük bölgeler devrimin üs bölgeleridir. Geçici bir süre için şehirlerde daha yoğun olan bugünkü mücadele, güçlü bir bastırma harekatına maruz kaldığında, kırlara çekilmek zorundadır. Eğer yoksul ve orta köylüler Partimizin önderliğinde savaş için acilen örgütlenmez ve hazırlanmazsa şehirlerdeki mücadeleyi kırlık alanlara çekemeyiz. Halkımızın tek kurtuluş yolu olan HALK SAVAŞI için bu imkandan yararlanamayız.

Feodal baskının ve sömürünün altında ezilen jandarma dipçiği altında inleyen çilekeş köylülerimiz; sözümüz sizedir: Partimizin önderliğinde köy milislerinde ve TİKKO gerilla birimlerinde örgütlenelim! Hepimiz silahlanalım. Silahlarımızı saklayacak, erzak depolayacak sığınakları, dağların kervan geçmez, it ürümez köşelerine inşa edelim. Köyümüzdeki ihbarcıları, dayakçı ağaları, işkenceci karakolları tespit edelim. Bunları izleyelim, teşhir edelim! Partimizin önderliğindeki TİKKO halk savaşçılarıyla bağ kuralım; onların sözüne göre savaş için hazırlanalım!

Bugün sınıf bilinçli her işçinin Partimize inanmış örgütlü ve örgütsüz her yoldaşın görevi; günün bu acil görevlerini, bu gerçekleri işçilere, yoksul köylülere ve tüm emekçilere anlatmak; bu görevleri yerine getirmek için seferber olmaktır!

PARTİMİZDEN HABERLER

★ Ölümünün 3.yılında Cemil Oka yoldaş anıldı.

TÜRKİYE DEVRİMİNİN KIZIL MEŞALESİ,
YİĞİT HALK SAVAŞÇISI
CEMİL OKA YOLDAŞ FAŞİST KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİNİN ELİ KANLI KÖPEKLERİ TARAFINDAN
★ AĞUSTOS 1977 DE KATLEDİLDİ.!

DOĞUŞENLER ÖLENLERİN TUTMAZ YASINI! MÜCADELESİ MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR!
KANI YERDE KALMAYACAK.!

AZİZ ARAS YOLDAŞI KAYBETTİK

★ Faşist komprador patron ağa devleti Kartal'da giriştiği operasyon sırasında, Kartal halkına kan kusturmuş, evler tek tek basılarak yüzlerce kişi işkenceye çekilmiş ve tutuklanmıştır. Aziz Aras yoldaşımız bu operasyon sırasında yakalanıp işkencede katledilmiştir.

Hakim sınıfların işkence tezgahlarında hunharca katledilen Aziz Aras yoldaş, halkımızın kurtuluşu ve bağımsızlığı için mücadele etmiş, halkımızın ve işçi sınıfımızın örgütlü gücü olan Partimiz saflarına katılarak öğrenci gençliğin akademik ve demokratik mücadelesine önderlik etmiştir.

★ Azılı faşist katiller Yurtdışında da devrimcilere ve komünistlere saldırıyor. Bu saldırılar Batı Almanya'nın Aachen kentinde üç noktasına ulaştı. Faşist katiller Partimizin bir sempatizanı olan Katip Saltan'ı 19/8/1980 de evinde basarak işkence ile hunharca katlettiler. Katip Saltan'ın öldürülmesini protesto için yapılan yürüyüşe 5000 e yakın anti-faşist ve devrimci, komünist katıldı. Faşistlerin saldırısı cezasız kalmayacak, onlar döktükleri kanda boğulacaktır.

★ MHP li faşist katillerce şehit edilişleri-nin 3. yılında değerli yoldaşlarımız Tuncay Bali ve Erol Doğan yoldaşlar anıldı.

★ 2 Eylül şanlı gecekondu direnişinin yıldönümünde şehit düşen yoldaşlarımız anıldı.

KIR KAÇKINI HİZİBİ YIKALIM!

Geçtiğimiz Mayıs ayı içinde Partimize karşı, onun Marksist-Leninist çizgisinine karşı bir hizip ortaya çıktı. Partimiz Merkez Komitesi çıkardığı bir bildirge ile hizibin parti-düşmanı, kavga kaçkını yüzünü açıkladı.

Hizip, Partimizin 1.Konferansının anti-demokratik olduğunu ve revizyonizmi inşa ettiğini, Partimizin izlediği çizginin sağ olduğunu iddia ediyor.

Konferansımız, Partimizin İbrahim KAYPAKKAYA önderliğinde çizilen sosyalizm yolunda Demokratik Halk Devrimi; Demokratik Halk Devrimi yolu olarak Halk Savaşı yolunu onaylayıp bu temelde yükseldiğine göre aslında hizip, Partimizi tümüyle inkar ediyor. Hizip resmen, Partimizin 1974'den bu yana "hep oportunist" olduğunu söyleyerek, Parti tarihimizi karalıyor. Hizip, 1.Konferans "revizyonizm" inşa etti iddiası ile; gerçekte 1.Konferansın reddettiği karşıdevrimci "Üç Dünya Teorisi"ni; "Mao Zedung Düşüncesi çağımızın Marksizm-Leninizmidir" gibi anti-Marksist-Leninist Lin Biao'cu görüşleri savunur duruma düşüyor.

Hizip, tüm bölgelerde seçilen delegelerle toplanan 1.Konferansı anti-demokratik ilan ederek demokratik merkeziyetçilik ilkelerine ve tüm parti üyelerimize saldırıyor.

Hizibin "sağcılık" eleştirisi ise, görünüşte oldukça keskin görünen, fakat aslında bizzat kendi kavga kaçkını, teslimiyetçi yüzünü gizlemek için ileri sürülmüş bir sahtekarlıktır. Hizibe göre gerilla savaşını vermek için Partiyi öncelikle gerilla savaşının verildiği bölgelerde örgütlemek, Parti önderliğinde gerilla birimleri kurmak, silahlanmak, kitleleri ve düşmanı tanımak, araziyi öğrenmek, vs. bu görevleri yerine getirebilmek için ise, bir hazırlık dönemi tespit etmek"gereksizdir!" Böyle yapmak "sağcılık"tır. Bu aslında, bu dönemin zor, meşakkatli görevlerine sırt çevirmek için uydurulmuş bir kılıftır.

İşin ilginç olan yönü ise; "halk savaşı", "kırlık alanlar" üzerine bunca nutuk çeken hizibin iki elebaşısının da kır kaçkını olması-dır. Hizibin bir elebaşısı, mahalli ve merkezi otoritenin kitlelere saldırdığı, mücadelenin günden güne şiddetlendiği bir alanda, artık bu na "pas" deyip görev yerini terkedip kaçmıştır. O, mücadelenin zorlukları karşısında o denli yılgınlığa kapılmış ve inancını yitirmiştir ki; kendisinden savunma istendiğinde "ne yapacağını bilmediğini", "ilerde ne yapacağını belirteceğini" söylemiştir. Bu kaçak Partiden ihraç edilmiştir.

Hizibin yazısında "büyük komutan"(!) olarak gösterilen ve bugün hizibin bir numaralı yönlendiricisi olan unsurun durumunu, kendileri şöyle açıklıyor:

"Siz en iyi TİKKO savaşçılarını Doğuya götürüp kitle çalışması adı altında pasifize ettiniz."(Hizibin yazısı,s.9) Önce en iyi TİKKO savaşçılarının kırlık alanlara çekilmesi iyi bir şeydir ve Partimizin savunduğu Marksist-Leninist çizginin gereğidir. TİKKO savaşçıları, kitlelerin içinde çalışan, onların dertleriyle uğraşan, onlara kulak veren, onları örgütleyen savaşçılardır. TİKKO savaşçıları yalnızca savaşmazlar, onlar örgütleme yapar, propaganda-ajitasyon yapar, üretime katılırlar. Kısacası onlar denizde balıktırlar.Onlar halk denizinin gerillalarıdır.Hizibin "pasifleşti" dediği, hizibin bugün bir numaralı elemanı ve onun "yol arkadaşıdır." Bu hizibin yapısını ortaya koyan hizibin dahi gizleyemediği bir gerçektir.Hizibin sözünü ettiği "en iyi savaşçılar" ancak küçük burjuva anarşistleri ve maceracıları olabilir. Bu mümkündür. Ama onlar TİKKO'nun en iyi savaşçıları asla olamazlar. TİKKO'nun en iyi savaşçıları, bugün sınıf mücadelesinin engin denizi içinde canfeda bir mücadele vermektedirler. Oysa kitleleri örgütlemek, bilinçlendirmek, onları savaşa seferber etmek, onların sorunlarıyla ilgilenmek, sizi "pasifleştiriyor". İşte hizibin komutanları böyle "komutanlar"dır.

Hizibin çıkardığı yazı tam bir acizlik belgesidir. Hizip, bir yandan "kırlık alanlar" diyor; ardından kırlık alanları görünce "pasifleşiyor. Hizip, bir yandan "Konferans revizyonisttir, Merkez Komitesi revizyonisttir" diyor, fakat ardından Merkez Komitesinden Komünist adlı dergiyi devamlı çıkarmasını talep ediyor.Bunu yapmadığı için eleştiriyor. Yani hizip revizyonist dediği bir Merkez Komitesini, revizyonist görüşlerini yaymasını istiyor ve az yaydığı için de eleştiriyor. Hizip, bir yandan "savaşmak isteyerek saflarımıza gelen savaşçı unsurların silahlı mücadele isteğini törpülemeye çalıştınız"(agy. s.10) diyor; hemen ardından "silahlı savaş tecrübeleri olmayan, savaş ihtisası olmayan bu arkadaşları eyleme gönderip düşmanın eline geçmesine yol açtınız, onları ateşe attınız. "(agy. s.10) Peki nerde kaldı "savaşı savaşarak öğreneceğiz" tespiti. Yani hizibe göre hem sempatizanlar seferber edilmiyor, hem de ediliyor. Bunun adı da onları "ateşe atmak" oluyor. Hizip için önemli olan "hata" bulmaktır. O bir satır önce yazdığını bir satır sonra yalanlıyor.

Revizyonizmin ve Parti düşmanlığının verdiği bir hırsla, hizip kendi çelişkileri arasında kayboluyor.Parti hedefini göze alıp, revizyonizmin paslı silahlarıyla ateş ediyor. Ama bu silahları şimdiden geri tepmeye başlamıştır.

Hizip o kadar alçalmıştır ki; "yönetici kademelere oportunist, yönünü tayin edemeyen,kolayca yönlendirilebilecek unsurlar getirildi.. kendi oportunist hiziplerini il komitelerine kadar örgütlediler..."(agy.s.8) diyerek aslında tüm Parti üyelerimizi "oportunist" ilan ediyor.

Hizip Parti düşmanıdır. Hizibi teşhir ve tecrit etmek, bilmeden arkasına takılanları kazanmak, Partiyi savunmak ve korumak hepimizin görevidir.

Partimiz bundan önce de çeşitli hiziplerin saldırısına uğramış; ama Marksizm-Leninizm silahına daha sıkı sarılarak; oportunist unsurlardan arınarak; hiziplerle mücadeleden daha güçlü olarak çıkmıştır. Bu kır kaçkınları hiziplerle mücadelede de böyle olacaktır.